

SCHOOL PRAYER

ਕਬੀਰ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ

ਅਵਲਿ ਅਲਹੁ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ

ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ।

ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ,

ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥ ੧ ॥

ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੁਲਹੁ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮਿ ਨ ਭੁਲਹੁ ਭਾਈ ॥

ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ।

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਠਾਂਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ, ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥

ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ।

ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਕੁੰਭਾਰੇ ॥ ੨ ॥

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ,

ਤਿਸਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੈ ਜਾਨੈ ।

ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥

ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨਾ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ।

ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ।

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਡੀਠਾ ॥ ੪ ॥

कबीर जी का 'शब्द'

अवल अल्लाह नूर उपाया

कुदरत के सब बंदे ।

एक नूर ते सब जग उपजेया,

कौन भले कौ मदे ॥

लोगा भरम ना भुल्लो भाई

(भरम ना भुल्लो भाई)

खालिक खलक खलक में खालिक

पूर रहो सरब ठाई ॥

माटी एक अनेक भाँतकर साजी साजनहारे,

ना कछ पोच माटी के भाण्डे

न कछ पोच कुम्हारे ॥

सब में सच्चा एको सोई

तिसका किया सब कछ होई ॥

हुक्म पहचाने सो एको जाने,

बंदा कहिए सोई ॥

अलहु अलख ना जाई लखिया

गुर गुड़ दीना मीठा ॥

कह कबीर मेरी संका नासी,

सरब निरन्जन डीठा ॥